

ALNATUR NATURE

Keld Jensen

Nr. 08, februar 2021

No. 08, February 2021

Alnatur

Vore forfædre menes at have haft en mere levende oplevelse i naturen, end vi har i dag. Dengang kunne sten, træer og dyr tale. Det moderne menneske finder det latterligt og fjollet. Jeg finder det fascinerende at forsøge at leve mig ind i, hvordan vores forfædres verden egentlig tog sig ud.

Denne dag i februar går jeg mig en tur på heden. Streng vinterdage med frost, sne og is er netop forbi, og landskabet er indsvøbt i regnskyer og tæt tåge. Det er på sådan en dag, at et menneske igen kan føle sig som en del af naturen og være heldig at kunne fornemme naturens hemmeligheder.

Mange steder ligger der fortsat et tyndt lag tøsne. Over en lang strækning følger jeg et dyrespor. Jeg tyder det til at være en stor råbuk, og den må have passeret området for få øjeblikke siden. Sporet er helt nyt og frisk. Men jeg ser sporet fortone sig i tågen. Bunken har for længst bragt sig i sikkerhed.

Jeg har forglemt mig selv i forsøget på at følge sporet. Jeg ser op og forsøger at finde ud af, hvor jeg befinder mig. Der er fuldstændigt

stille. Ikke en vind rører sig. Herude på den frie hede kan lyde fra omgivelserne ikke bryde gennem den tætte tåge.

Heden strækker sig på et areal højt oppe over omgivelserne. Landsbyen ligger bag skoven nede i dalen. Mod vest dækker træerne for udsigten til store landbrugsområder, og mod øst strækker enorme mosestrækninger sig helt ud til kysten og havet.

Men alt dette er borte i dag. Det er skjult i den tætte tåge.

På denne højtliggende hedestrækning begravede vores forfædre for hundredvis af år siden deres døde i kæmpehøje. Min gåtur går ind mellem højene, der er omkranset af mørke enebærbuske. Hver enkelt af buskens nåle bærer en dråbe af smeltevand fra den sne, der dækkede landskabet for kort tid siden.

Det er her oppe på heden, at jeg møder alnaturen – den natur, som jeg selv er en del af, og hvor bekymringer i dagligdagen mister deres betydning.

Nature

Our ancestors are thought to have had a more vividly experience in nature than we have today. Back then, stones, trees and animals could speak. Modern man finds it ridiculous and silly. I find it fascinating to try to enter the spirit of, how the world of our ancestors looked like.

This day in February I go for a walk on the heath. Hard winter days with frost, snow and ice are at an end, and the landscape is wrapped in rain clouds and dense fog. It is on such a day that a human being once again can feel as part of nature and be lucky to sense the secrets of the same nature.

In many places, there is still a thin layer of snow. Over a long stretch, I follow an animal trail. I suggest it to be a big roebuck, and it must have crossed the area a few minutes ago. The trail is brand new and fresh. But I see the trail fading in the fog. The roebuck has long since brought itself to safety.

Trying to follow the trail I have been forgetting myself. I look up and try to figure out where I am. It is completely quiet. Not a

wind moves. Out here on the heath, sounds from the surroundings cannot break through the dense fog.

The heath extends on an area high above the surroundings. The village is behind the forest down in the valley. To the west, the trees cover the view of large agricultural areas, and to the east huge stretches of bog stretch all the way to the coast and the sea.

But all this is gone today. It is hidden in the dense fog.

On this high stretch of heath, hundreds of years ago, our ancestors buried their dead in grave mounds. My walk goes in between the grave mounds surrounded by dark juniper bushes. Each one of the needles of the bush carries a drop of meltwater from the snow, which covered the landscape a short time ago.

It is here that I meet the Nature – the nature of which I am a part, and where worries in normal everyday life lose their importance.

*Kongerslev Præstegårdshede,
Østhimmerland, februar 2021*

*The heath, Kongerslev Præstegårdshede,
East Himmerland, February 2021*

*Kongerslev Præstegårdshede,
Østhimmerland, februar 2021*

*The heath, Kongerslev Præstegårdshede,
East Himmerland, February 2021*

Kongerslev Præstegårdshede, Østhimmerland, februar 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, East Himmerland, February 2021

Kongerslev Præstegårdshede, Østhimmerland, februar 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, East Himmerland, February 2021

Kongerslev Præstegårdshede, Østhimmerland, februar 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, East Himmerland, February 2021

*Kongerslev Præstegårdshede,
Østhimmerland, februar 2021*

*The heath, Kongerslev Præstegårdshede,
East Himmerland, February 2021*

Kongerslev Præstegårdshede, Østhimmerland, februar 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, East Himmerland, February 2021

Kongerslev Præstegårdshede, Østhimmerland, februar 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, East Himmerland, February 2021

Kongerslev Præstegårdshede, Østhimmerland, februar 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, East Himmerland, February 2021

Kongerslev Præstegårdshede, Østhimmerland, februar 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, East Himmerland, February 2021

Kongerslev Præstegårdshede, Østhimmerland, februar 2021

The heath, Kongerslev Præstegårdshede, East Himmerland, February 2021

*Kongerslev Præstegårdshede,
Østhimmerland, februar 2021*

*The heath, Kongerslev Præstegårdshede,
East Himmerland, February 2021*

*Kongerslev Præstegårdshede,
Østhimmerland, februar 2021*

*The heath, Kongerslev Præstegårdshede,
East Himmerland, February 2021*

KOLOFON

*Ugens foto: Alnaturen
Af Keld Jensen*

*PDF Version 1
Oprindeligt publiceret februar 2021*

Alle billeder og tekst © 2021 Keld Jensen

COLOPHON

*Photo of the week: Nature
By Keld Jensen*

*PDF Version 1
Originally Published February 2021*

All images and text © 2021 Keld Jensen